

Tömöry Péter:

Álomtervezőim

*ajánlom: Fúzy Sárinak, Kótay-Dobre Juditnak, Adriana
Grandnak, Lőrincz Melindának*

ágyuk a színpad
sivár medence
légvízzel tele
fuldokolnak
nincs ki megmentse
és minek
a gondolatukat

az egyik holt szemmel néz rám
a másik pénzéért inal
a harmadik rabszolga csúf lány
a negyedik még ebihal

álmukat mindig máshoz mérik
megijednek ha létre kel
szelencéjükből a szellem
és parancsol: engem vigy el

görnyedt lélekkel
ványadt szívvel
az ellentmondás ugarán
tépelődnek a rossz vetésen
míg másnak általuk a nyár
már termést hozott
bőséges éltet
megnyugvást és dicskoronát
magukba hulltan mendegélnek
a tarlón

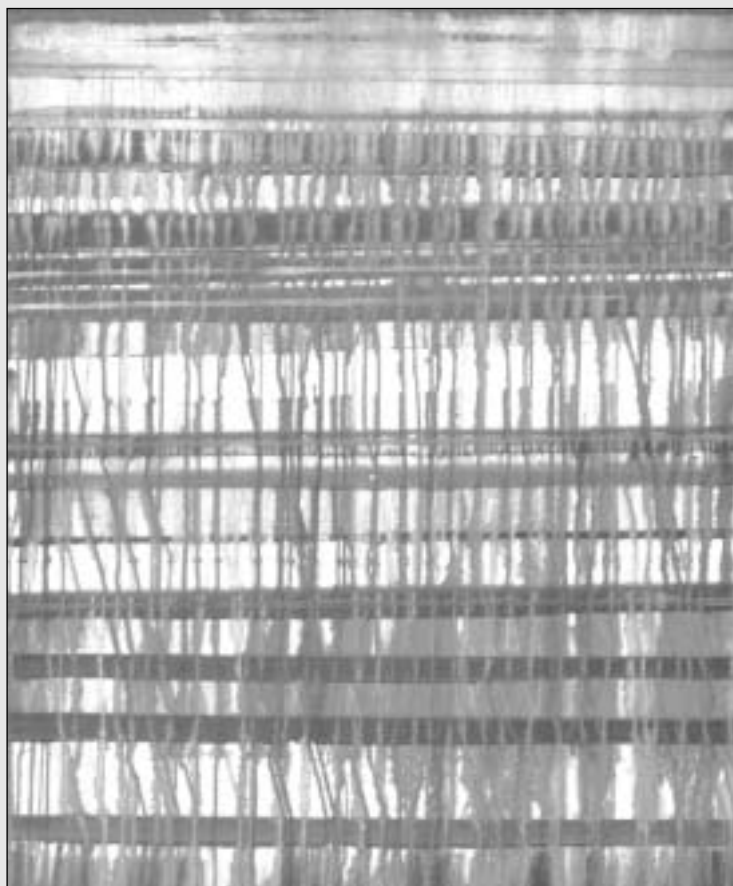
sebes a szív sebes a láb
mezítelen
mert szűz a lélek
bár vennék nem adja magát
mert terméketlen teremtésben
teremtődötte csillagok
taposunk rajtuk mi vakok
udvaruknak torz árnyképe

Tömöry Péter verse

mit visszatükröz a sötétből
fényük
és lógunk éjről éjre
álmuk csecsén mint mohó gyermek
puffatag étvággal kárminpirosan
kítartva arcunk a kelő napnak
képzeljük magunkat sugarasnak
akár az első angyalok
és közben törpe rabjaik vagyunk

kis szűzanyáink
áldjon meg isten
ezerszer áldjon
legyetek ámen
a legszebb imáinkon

Lichtenau, 2003. nov. 8.

Lojze Logar: Meditáció II. (2002. – Lendva)